

ความพึงพอใจ ความคาดหวัง และความต้องการเรียนกวดวิชา
รูปแบบออนไลน์ของนักเรียนในสถานการณ์การระบาด
ของโรค COVID-19*

SATISFACTION EXPECTATION AND DEMAND IN ONLINE CLASS OF
TUTORING SCHOOL DURING COVID-19 PANDEMIC

ปณณรุจน์ ดิศพงษ์สันต์

Pannaruj Disponsangant

มหาวิทยาลัยรังสิต

Rangsit University, Thailand

Email: pannaruj.d@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและสำรวจความพึงพอใจของการเรียนพิเศษออนไลน์ 2) ศึกษาหาความคาดหวังของการสอนแบบออนไลน์ในสถาบันกวดวิชา และ 3) เสนอแนวทางการปรับตัวการสอน ออนไลน์ให้กับโรงเรียนกวดวิชาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้แบบสอบถามในกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนจากโรงเรียนกวดวิชา 5 สถาบัน เพศหญิง 60.6% เพศชาย 39.4% อายุระหว่าง 13 - 19 ปี การสัมภาษณ์เชิงลึกในนักเรียน 1 คน และ อาจารย์สอนพิเศษ 1 คน พบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่เรียนถึงแม้รูปแบบการสอนจะเปลี่ยนไปในระดับมากที่สุด (4.21 ± 1.12) และพึงพอใจปริมาณของงานที่ได้รับมอบหมายในระดับน้อย (1.94 ± 1.03) มีความคาดหวังให้สอนออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่าเหมือนเรียนปกติ (4.66 ± 0.75) มีความคาดหวังให้สามารถสอบถามครูผู้สอนกวดวิชาในประเด็นที่ไม่เข้าใจภายหลังการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ได้ (4.50 ± 0.50) มีความคาดหวังให้สถาบันกวดวิชาลดค่าใช้จ่ายในการเรียนลงจากการเรียนที่สถาบันกวดวิชาปกติ (4.17 ± 0.37) ความต้องการเรียนพิเศษออนไลน์ภายหลังการระบาดของโรค โควิด-19 ได้จบลง พบว่านักเรียน 62.5% ต้องการเรียนพิเศษตัวต่อตัวเป็นหลักและเรียนพิเศษออนไลน์เป็นบางครั้ง 25% ต้องการเรียนพิเศษออนไลน์เป็นหลักและเรียนพิเศษตัวต่อตัวเป็นบางครั้ง และ 12.5% ไม่ต้องการเรียนพิเศษออนไลน์ ผลของการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เรียนพึง

* Received November 5, 2021; Revised February 1, 2022; Accepted March 30, 2022

พอใจเมื่อตัวเตอร์มีเวลาหลังคลาสเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ถามคำถามที่ตนเองสงสัย และนักเรียนคาดหวังการตอบคำถามที่สงสัยในทันทีรวมถึงการได้รับคำแนะนำทางด้านการศึกษาคือ

คำสำคัญ: โรงเรียนกวดวิชา, การเรียนพิเศษออนไลน์, โควิด-19

Abstract

The objectives of this article were 1) investigate the satisfaction of online learning in tutoring school during the COVID-19 lockdown 2) investigate the expectation of students and guardian toward the tutoring school during the online tutoring class 3) provide suggestion to the tutoring school to meet satisfaction of students and guardian during the COVID-19 pandemic. The study was conducted by mixed method using questionnaires of 60.6% female and 39.4% male age 13-19 years old from 5 tutoring schools. An in-depth interview of 1 student and 1 tutoring teacher. The study found that students are most satisfy with the topic learnt during the online class (4.21 ± 1.12) and the least satisfy with the amount of assignments (1.94 ± 1.03). They expect the efficiency to be equal as they have taught in person (4.66 ± 0.75). They expect to access to tutoring teacher after the class to ask questions (4.50 ± 0.50). They expect the tutoring school to give discount on the courses (4.17 ± 0.37). The demand of online classes after the pandemic shows that 62.5% prefer an offline class with some online classes, 25% prefer online class with some offline classes and 12.5% of students do not want to study via online at all. The result from in-depth interview found that student want an immediate explanation of the unclear topics. An extra time after each class that allow students to ask questions, plus, the extra tools to facilitate in university admission are expected by students from tutoring schools.

Keywords: Tutoring School, Online Learning, COVID-19

บทนำ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (SARS - CoV - 2) ที่ก่อให้เกิดโรคปอดบวมจากไวรัสโคโรนา หรือ COVID- 19 ได้แพร่ระบาดไปทั่วโลกรวมถึงประเทศไทย ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ ศบค.

ได้ออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนด (พรก.) การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ฉบับที่ 16 โดยมีข้อกำหนดและข้อปฏิบัติ 8 ข้อ หนึ่งในข้อกำหนดได้กำหนดให้สถานศึกษางดใช้อาคารในการจัดการเรียนการสอน โดยทำการหยุดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา และกำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ หรือ การให้ใบงาน โดยไม่ให้มีการเข้าชั้นเรียน (Physical School Closure, PSC) นอกเหนือจากสถาบันการศึกษาแบบปกติที่ต้องปรับตัวต่อการสอนแบบออนไลน์ สถาบันกวดวิชาก็เป็นอีกสถาบันที่จำเป็นต้องปรับตัว การเรียนกวดวิชาต่างจากการเรียนในโรงเรียนปกติ เนื่องจากการเรียนกวดวิชาเกิดจากความสมัครใจของผู้เรียน ไม่ใช่การเรียนภาคบังคับเหมือนโรงเรียนทั่วไป ซึ่งสถาบันกวดวิชาเข้าข่ายอยู่ในสินค้าเฉพาะกลุ่ม ผู้ใช้บริการมีกระบวนการตัดสินใจในการซื้อคอร์สทั้งก่อนซื้อ ระหว่างทำการซื้อ และ การบริการหลังจากที่ซื้อคอร์สไปแล้ว (สิริชัย ดีเลิศ และคณะ) โดยซึ่งปัจจัยให้ตัดสินใจ ได้แก่ เทคนิคการสอนและประสบการณ์ของตัวผู้สอน รวมถึงเนื้อหาของบทเรียนและตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนสอนพิเศษ (พรหมสร เดชากวินกุล, 2552)

เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อผลลัพธ์ของการเรียนกวดวิชา โดยส่วนมากนักเรียนเรียนโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สามารถสอบเข้าระดับอุดมศึกษาได้ (จิรา ขาวเศษ, 2557) การปรับตัวของโรงเรียนกวดวิชามาเป็นการสอนแบบออนไลน์หากไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและผู้เรียนได้ อาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของโรงเรียนกวดวิชาได้ ดังนั้น งานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการในการศึกษาความพึงพอใจในปัจจุบันของผู้ปกครองและนักเรียนที่เรียนพิเศษผ่านช่องทางออนไลน์ รวมถึงความคาดหวังที่ผู้ปกครองและนักเรียนมีต่อสถาบันกวดวิชาในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนกวดวิชารูปแบบออนไลน์ของนักเรียนจากสถาบันกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังต่อการเรียนกวดวิชารูปแบบออนไลน์ของนักเรียนจากสถาบันกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความต้องการเรียนกวดวิชารูปแบบออนไลน์ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 ของนักเรียนจากสถาบันกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมโดยมีการทำแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในกลุ่มประชากรแบบเจาะจงจำนวน 405 คน ใช้สมการของ (Cochran W. G., 1963) มีการเผื่อ Sampling Error 5% ในการคำนวณจำนวน

ประชากรตัวอย่าง ประชากรในการทำแบบสอบถามต้องเป็นนักเรียนที่เคยเรียนพิเศษใน ห้องเรียนปกติและมีการปรับมาเรียนพิเศษผ่านช่องทางออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 เก็บตัวอย่างจากกลุ่มประชากรจากนักเรียนอายุ 13 - 19 ปี จากโรงเรียนโรงเรียนกวดวิชา 5 สถาบัน ได้แก่ Medcoach Ignite by Ondemand House of Griffin The Pillar Enconcept เคมี.อู๋ รวมเป็นจำนวน 328 คน และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนในสถาบันกวดวิชา (เรียนกับติวเตอร์ส่วนตัว) 84 คน แบบสอบถามดัดแปลงจากแบบสอบถามในงานวิจัยของ (Dziuban C. et al., 2015) แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา เขตที่ตั้งสถานที่อยู่อาศัยและจังหวัด รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ความถี่ในการเรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์ รูปแบบการเรียนกวดวิชาในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสำหรับการใช้บริการกวดวิชา

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ ใช้วิธีการให้คะแนนแบบมาตราวัดของลิเคิร์ต (Linkert scale) 5 ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และ 5 หมายถึง พึงพอใจในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบประเมินสิ่งที่คาดหวังจากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ภายหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ใช้วิธีการให้คะแนนแบบมาตราวัดของลิเคิร์ต (Linkert scale) 5 ระดับ โดยกำหนดให้ 1 หมายถึง คาดหวังในระดับน้อยที่สุด และ 5 หมายถึง คาดหวังในระดับมากที่สุด

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือทำโดยการนำเสนอแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งหมด 3 ท่าน โดยทุกท่านเป็นอาจารย์ประจำคณะวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิตเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและส่งกลับให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนน IOC โดยได้รับคะแนน IOC 0.95 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับค่าที่ยอมรับได้

การสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Non-structural in-depth interview) โดยสัมภาษณ์ ติวเตอร์จำนวน 1 ท่าน นักเรียนที่ใช้บริการโรงเรียนกวดวิชา 1 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ให้คำสัมภาษณ์ไว้ดังนี้

ติวเตอร์ อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนกวดวิชา หรือ ติวเตอร์อิสระ สอนพิเศษอย่างน้อย 3 ปี เพื่อให้ครอบคลุมกับช่วงเวลาก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 มีประวัติการสอนสดในห้องเรียนปกติ และ ทำการสอนออนไลน์ช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 สามารถให้เวลาผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์อย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่มีการเจาะจงเพศ หรืออายุของติวเตอร์ท่านนั้น

นักเรียน ใช้บริการตัวต่อ หรือสถาบันกวดวิชาทั้งในช่วงก่อนมีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และมีการใช้บริการตัวต่อต่อเนื่องมาจนถึงช่วงที่มีการเรียนออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลระดับปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องสมบูรณ์ของคำตอบที่ได้รับกลับมาเพื่อนำไปวิเคราะห์ ส่วนที่ 1 ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบร้อยละ ข้อมูลจากคำถามส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (mean) โดยมีการกำหนด Likert scale 5 ระดับดังต่อไปนี้

ระดับความเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

การแปลค่าความพึงพอใจและสิ่งที่คาดหวังจากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ ทำโดยการคำนวณตามสูตรค่าทางสถิติคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต ซึ่งกำหนดช่วงของการวัดและแปลความหมายของข้อมูลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ/ ความคาดหวัง
4.21 - 5.00	มากที่สุด
3.41 - 4.20	มาก
2.61 - 3.40	ปานกลาง
1.81 - 2.60	น้อย
1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ (interview) ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (analytical induction) แจกแจงข้อมูลตามวัตถุประสงค์งานวิจัย เพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสนับสนุนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยพบว่า มีกลุ่มประชากรศึกษา จำนวน 53 ชุดข้อมูลที่มีการเรียนพิเศษออนไลน์อยู่ ก่อนหน้าที่จะมีสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 ซึ่งไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างการเรียนแบบสดก่อนมีสถานการณ์การแพร่ระบาดและการเปลี่ยนมาเรียนออนไลน์หลังจากการมีการแพร่ระบาด ทางผู้ศึกษาได้

ทำการนำข้อมูลดังกล่าวออกจากการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้เหลือผลสำรวจทั้งหมด 359 ชุดที่เข้าสู่ระบบการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลประชากรที่ศึกษา

แบบสอบถามจำนวน 359 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 60.6 เพศชายร้อยละ 39.4 อายุระหว่าง 13 - 15 ปี อาศัยในเขตพญาไทยร้อยละ 29.1 เขตธนบุรีร้อยละ 29.8 เขตจตุจักรร้อยละ 20.8 และเขตอื่น ๆ ร้อยละ 20.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว 50,000 - 69,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.2 รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว 30,000 - 49,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.3 และ รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวตั้งแต่ 70,000 บาท ร้อยละ 46.5 วิชาที่มีการเรียนกวดวิชาโดยส่วนใหญ่ คือ วิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ มีค่าใช้จ่ายในการเรียนแต่ละวิชาเฉลี่ยอยู่ที่ 7445 บาทต่อเดือนต่อวิชา นักเรียนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 วัน

ความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชารูปแบบออนไลน์

งานวิจัยนี้ได้มีการสอบถามความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชารูปแบบออนไลน์ในรูปแบบของ Likert scale การให้คะแนน 1-5 จากผลการทำแบบสอบถามสามารถสรุปผลออกมาได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยต่อความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชารูปแบบออนไลน์

หัวข้อ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. ความพึงพอใจเมื่อมีการเรียนการสอนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์	3.02	ปานกลาง
2. ความพึงพอใจในผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียน การสอนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์	3.88	มาก
3. ความพึงพอใจในรูปแบบการเรียนการสอนกวดวิชาแบบออนไลน์ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19	3.50	มาก
4. ความพึงพอใจในเนื้อหาที่เรียนถึงแม้รูปแบบการเรียนการสอนจะเปลี่ยนมาเป็นการเรียนแบบออนไลน์	4.21	มากที่สุด
5. ความพึงพอใจในบรรยากาศของการเรียน การสอนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์	2.45	น้อย
6. ความพึงพอใจกับสัญญาณอินเทอร์เน็ตในระหว่างที่มีการเรียนพิเศษออนไลน์	3.39	ปานกลาง
7. ความพึงพอใจกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนพิเศษออนไลน์	4.01	มาก
8. ความพึงพอใจในเครื่องมือที่แต่ละ platform มีให้	3.90	มาก
9. ความพึงพอใจกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนระหว่างการสอน	2.76	ปานกลาง

หัวข้อ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
10. ความพึงพอใจกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนภายหลังการสอน เช่น การให้ข้อเสนอแนะ ตอบคำถามหลังชั่วโมงเรียน เป็นต้น	2.55	น้อย
11. ความพึงพอใจกับคุณภาพของสื่อการสอน เช่น สไลด์ PowerPoint หนังสือ หรือ วีดีโอ	3.97	มาก
12. ความพึงพอใจกับงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น การบ้านหรือโครงการงาน	1.94	น้อย

ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 359 คน หัวข้อที่ผู้ใช้บริการสถาบันกวดวิชาส่วนมากพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ พึงพอใจในเนื้อหาที่เรียนผ่านช่องทางออนไลน์ (4.21 ± 1.12) หัวข้อที่ผู้ใช้บริการพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนพิเศษ (4.01 ± 0.58) คุณภาพของสื่อการสอน (3.97 ± 1.44) เครื่องมือที่แต่ละ platform มีให้ (3.90 ± 0.66) ผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนพิเศษ (3.88 ± 0.50) และ รูปแบบการเรียนการสอน (3.50 ± 0.96) หัวข้อที่ผู้ใช้บริการพึงพอใจระดับปานกลาง ได้แก่ สัญญาณอินเทอร์เน็ต (3.39 ± 0.92) การมีการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (3.02 ± 0.47) และ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนระหว่างชั้นเรียน (2.76 ± 0.43) หัวข้อที่ผู้ใช้บริการพึงพอใจในระดับน้อย ได้แก่ บรรยากาศของการเรียนการสอนออนไลน์ (2.45 ± 1.07) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนหลังจากเรียนเสร็จ (2.55 ± 0.79) และ งานที่ได้รับมอบหมาย (1.94 ± 1.03)

จากผลลัพธ์ของการสำรวจความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถาม ผู้ศึกษาพบว่า ในหัวข้อของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในช่วงระหว่างเรียนและหลังจากจบชั่วโมงเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางจนถึงน้อย ผู้ศึกษาจึงทำการทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติมเพื่อนำมาช่วยในการอภิปรายผลของการศึกษา พบว่าเมื่อผู้เรียนกับผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะส่งผลบวกกับผู้เรียนเนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนยังทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ถามในจุดที่ตนเองสงสัยเกี่ยวกับบทเรียน หรือปรึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผู้ศึกษาจึงสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการสถาบันกวดวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสำคัญของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เนื้อหาระหว่างเรียนสดกับเรียนออนไลน์ และ ความสำคัญของการมีปฏิสัมพันธ์หลังจากเรียนบทเรียนเสร็จ ผู้เรียนท่านหนึ่งกล่าวว่า

“เวลาเรียนคลาสสด พอเห็นหน้าครูหนูก็พอจะรู้ว่าครูเน้นตรงไหนเป็นพิเศษค่ะ ถ้าเป็นเรียนตัวต่อตัว หนูยังโอเคนะค่ะ หนูยังงี้ก็ยังไม่หาจังหวะขัดอาจารย์ถามคำถามได้ระหว่างที่อาจารย์สอน แต่พอเป็นคลาสสดออนไลน์ที่เรียนกันหลายคน...มันไม่กล้าขัดขึ้นมาค่ะ กลัวคนอื่นจะเสียเวลา กลัวคนอื่นคิดว่า ถามคำถามอะไรอะ ถ้าเป็นตอนก่อนมีโควิด แล้วเป็นคลาส

กลุ่ม หนูยังไปถามอาจารย์ได้หลังจากที่เขาสอนเสร็จแบบส่วนตัว แต่พอออนไลน์บ๊อบ หมด ชั่วโมงก็หมดชั่วโมง แล้วเวลาถามออนไลน์ อาจารย์ก็จะตอบกลับมาด้วยการพิมพ์ ซึ่งก็ไม่ได้ทำให้เข้าใจมากขึ้นเท่าไรหรอกค่ะ เนื้อหา (เรียนสดกับออนไลน์) ไม่ค่อยเปลี่ยนไป แต่การเรียนแล้วมองจอนาน ๆ มันล้ามาก ๆ เวลาเรียนในคลาส เรายังพอแอบหันไปมั่วท์กับเพื่อนได้ แต่พอเรียนออนไลน์ มันหดหู่ค่ะ ยิ่งวันไหนเรียนติดกันหลาย ๆ ชั่วโมง รับรู้ได้เลยว่า มันไม่เข้าสมองของหนูแล้ว นอกจากถามคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องเรียนก็...อืม หนูถามเรื่องยี่ห้อที่ไหนดีบ้าง ของหนู หนูปรึกษาเรื่องทำ portfolio ด้วย พี่ตัวต่อกับเจ้าหน้าที่เขาจะแนะนำว่าให้เราไปทำกิจกรรมอะไรเพิ่มมาใส่พอร์ต หรือบางทีก็คุยเรื่องทั่ว ๆ ไปเลยคะ ที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนเลย” (ปภัทรีศรี ชุ่มศรีชรินทร์, บทสัมภาษณ์ส่วนตัว, 19 กันยายน 2564)

ทางด้านตัวต่อท่านหนึ่งที่ทำการสอนแบบตัวต่อตัวและสอนกลุ่มเล็กไม่เกิน 5 คน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อดีของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนไว้ว่า

“ส่วนตัวคิดว่าเป็นข้อได้เปรียบของการเรียนกวดวิชานะ ยิ่งเป็น 1 on 1 เวลาที่มีให้นักเรียนต่อหนึ่งคนก็ยิ่งเยอะมากขึ้น ถ้าถามว่าเนื้อหาที่เราสอนต่างจากคอร์สกลุ่ม หรือ คอร์สออนไลน์ที่มีตามสถาบันอื่นไหม...เราว่าไม่นะ หนังสือก็ base จากข้อมูลแบบเดียวกัน แต่พอเราสอนตัวต่อตัว มันทำให้เราถามนักเรียนได้ ให้เวลานักเรียนคิดได้ โดยที่ตัวคนเรียนเองก็ไม่ต้องมาเกรงใจว่าถ้าตัวเองถาม มันจะไปกินเวลาคนอื่นในคลาสไหม เอาจริง ๆ บางทีเราก็กถามเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนเพื่อที่เราจะได้รู้จักเด็กคนหนึ่งมากขึ้น แล้วพอเรารู้จักเขามากขึ้น เราก็ก็น personalize การเรียนให้เหมาะกับเขามากขึ้น แถมสนิทกันมากขึ้นด้วย แล้วพอนักเรียนสนิทกับเรา เขาก็ยิ่งกล้าถามเนื้อหาของเขาที่เรียน กล้าแชร์ความคิดเขามากขึ้นโดยไม่กลัวเรา judge อะ นักเรียนหลาย ๆ คนกลัวว่าคำถามที่เขาถามจะดูโง่ แต่ถ้านักเรียนรู้สึกสนิทกับเรา เขาจะไม่กลัวว่าเราจะมองว่าคำถามมันโง่อะ ทำให้ไต่จุดที่มันติดอยู่ในเนื้อหาเนี่ย มันถูกอธิบาย แล้วก็ทำให้เขาเข้าใจบทเรียนนั้นไปเลย คุณเบนเทียบกับการเรียนคลาสในห้องเรียนอะ อาจารย์จะถามคุณเบนแบบเรื่องส่วนตัวให้สนิทกันมากขึ้น มันเป็นไปได้ มันดูไป expose ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนคนนึงต่อสาธารณะมากเกินไป เราคิดว่าการมีปฏิสัมพันธ์ในโรงเรียนตัวต่อ มันไม่ใช่แค่ถามตอบเหมือนในห้องเรียน มันคือการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อลบ barrier ระหว่างคนเรียนกับคนสอนอะ พอไม่ได้อยู่ในโรงเรียนเราก็ไม่จำเป็นต้อง position ตัวเองเป็นครูนะ เรา position ตัวเองเป็นเพื่อนกับนักเรียนได้เลย เราตัดไต่ความ formal ออกจากการเรียนในคลาสเรา เราอยากให้นักเรียนมองเราเป็นจุดที่มาเจอแล้วสบายใจ ไม่ใช่ต้องมา formal เหมือนโรงเรียน เราว่านี่คือจุดที่ทำให้นักเรียนหลายคนชอบเรียนกวดวิชานะ” (จินดารัตน์ จำปาทิพย์, 2564)

เมื่อจำเป็นต้องมาสอนแบบออนไลน์ต้องทำอะไร

“เอาจริง ๆ นี่ไม่ชอบสอนออนไลน์นะ แต่ต้องปรับตัว ทุกคนต้องปรับกันไปหมด เวลาเรียนตัวต่อตัวแบบเจอตัวนี้เราสังเกตเห็นหน้านักเรียนได้ ต่อให้บอกว่าเข้าใจ แต่หน้านักเรียนงาก็รู้ว่าเขางง โทกกันไม่ได้ โอ้สัหน้า แวตาท่าทาง พวกนี้หลอกครูกันยาก นักเรียนวงเราก็รู้ว่าเขางง มันมองเห็น แต่พอมาเรียนออนไลน์จะให้นักเรียนมาเปิดกล้อง ให้เราสังเกตเหมือนตอนเรียนตัวต่อตัว นักเรียนก็ไม่สะดวกใจกัน บ้านนักเรียนหลาย ๆ คนไม่ได้พร้อมกับการมาเรียนออนไลน์เท่าไร บางคนไม่มั่นใจที่ตัวเองไม่เขียนคิ้วก็มีคะ เขาก็ไม่เปิดกล้อง ที่นี้จะปรับยังไง ถ้าเป็นเรานะ ใครอยากเปิดกล้อง เปิดเลย เราเปิดกล้องสอนเป็นปกติ ใครไม่สะดวก ก็ไม่เป็นไร แต่ก็ต้องปรับวิธีสอนนิดหน่อย ตัวชี้ที่เรียนต้องเตรียมให้พร้อม ต้องคอยถามบ่อย ๆ ว่าทันไหม พี่ไปเร็วไปหรือเปล่า ถ้าน้องตอบว่า ทันคะ ก็จะถามคำถามเกี่ยวกับที่สอนมาเมื่อกี้เลยตอบได้ก็ผ่านไปเนื้อหาต่อไป ถ้าตอบไม่ได้ก็จะแซว ๆ ว่า ไหนบอกพี่ว่าทันยัง ฮ่า ๆ แล้วก็ถามว่า มาติดตามไหน ถามพี่เร็ว พี่พร้อมตอบ” (ภัทรสิริ ชุ่มศรีครินทร์, 2564)

ผู้สัมภาษณ์ถามตัวเตอร์ท่านนี้ว่า “ช่วงปกติไม่ทำแบบนี้หรือครับ?”

“ทำบ้าง ไม่เยอะเท่าตอนต้องมาสอนผ่าน zoom เวลาสอนเจอตัวต่อตัวมันจะเน้นไปทางมองสีหน้า ของเด็ก แค่นี้ก็ขมวดคิ้ว เราก็ลดความเร็วในการอธิบายลงมาแล้ว เราหยุดแล้วถามเวลาเด็กทำหน้างง แต่เวลาสอนออนไลน์ไม่เห็นตรงนี้ มันเลยต้องมาคอยถาม คอย checkpoint เยอะอยู่คะ” (จินดารัตน์ จำปาทิพย์, 2564)

ช่วงปกติก่อนมี COVID-19 ระบาดมีสอนออนไลน์บ้างไหมครับแล้วใช้วิธีแบบเดียวกันนี้กับตอนที่ มี COVID-19 ระบาดหรือเปล่าครับ ตัวหนังสือหรือชี้ที่เรียน ยังเหมือนเดิมไหมครับ หรือต้องเปลี่ยนด้วย

“มีคะ แต่ส่วนมากจะเป็นเคสที่น้องอยู่คนละจังหวัด บางทีก็น้องอยู่ต่างประเทศบ้าง ต่างกันที่สมัยก่อนเราทำแต่กับคลาสตัวต่อตัว แต่พอมีโควิด เราต้องมาทำแบบนี้กับคลาสกลุ่มด้วย มันก็ยากไปคนละแบบ หนังสือเหมือนเดิมคะ เรามีไฟล์ pdf, powerpoint ให้น้อง ๆ ด้วย นอกจากหนังสือแล้ว เดียวนี่เด็ก ๆ ใช้ iPad เรียนหนังสือกันหมดแล้วคะ ตอนทำไฟล์ก็จะเว้นที่给孩子จุดเยอะ ๆ หน่อย ส่วนใครอยากให้ปริ้นหนังสือให้ เราก็ส่งหนังสือไปตามที่อยู่คะ ไม่ยากเลย เรื่องนี้ไม่ค่อยยากเท่าไร คล้าย ๆ กับตอนสอนสดคะ” (ภัทรสิริ ชุ่มศรีครินทร์, 2564)

สอนออนไลน์แบบตัวต่อตัว กับแบบกลุ่มความยากต่างกันมากไหมครับ

“โหหหหห ฮ่า ๆ ความยากเทียบไม่ได้ ไม่ต้องคิดถึงคลาสแบบ 20 คนนะคะ เอาแค่คลาส 5 คนที่ต่างคนต่างไม่รู้จ๊กกันห้องก็เจิบมาก ตอนสอนช่วงแรก ๆ เสี่ยเซลล์เลยนะ ไม่เคยสอนที่เราถามแล้วมีแต่ความเงียบกลับมาอะ สุดท้ายเลยใช้วิธี rotate ให้เด็ก ๆ ตอบกันให้ทั่วถึง แล้วพยายามให้คอมเม้นกับคำตอบนั้นแบบประวั่งมากที่สุด เพื่อไม่ให้เด็กอาย ในกรณีที่น้องตอบผิดอะนะ บางคลาสที่คนเยอะจริง ๆ เราใช้ poll ของ zoom ตั้งเอาไว้ โอ้เนี่ยแหละที่

ทำให้เราต้องเตรียมตัวแผนการสอนให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะ poll พวกนี้ต้องทำล่วงหน้าก่อนคลาสสอน” (จินดารัตน์ จำปาทิพย์, 2564)

ความคาดหวังในการเรียนกวดวิชารูปแบบออนไลน์

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยต่อสิ่งที่คาดหวังจากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ระหว่างและภายหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

หัวข้อ	คะแนนเฉลี่ย.	ระดับ
1. ความคาดหวังให้สถาบันกวดวิชาลดค่าใช้จ่ายในการเรียนลงจากการเรียนที่สถาบันกวดวิชาปกติ	4.17	มาก
2. ความคาดหวังให้การเรียนกวดวิชาแบบออนไลน์อย่างต่อเนื่องภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19	3.17	ปานกลาง
3. ความคาดหวังให้ครูผู้สอนกวดวิชา (ติวเตอร์) ทำการสอนให้มีประสิทธิภาพเหมือนเรียนในห้องเรียนปกติ	4.66	มากที่สุด
4. ความคาดหวังให้การเรียนกวดวิชาสามารถเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลาเมื่อเป็นการเรียนแบบออนไลน์ โดยสามารถเรียนได้จากวิดีโอที่มีการบันทึกไว้ก่อนหน้า	1.98	น้อย
5. ความคาดหวังให้สามารถสอบถามครูผู้สอนกวดวิชาในประเด็นที่ไม่เข้าใจภายหลังการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ได้	4.50	มากที่สุด

ผลการทำแบบสอบถามพบว่าสิ่งผู้ใช้บริการโรงเรียนกวดวิชาคาดหวังจากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ระหว่างและภายหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การคาดหวังให้ครูผู้สอนกวดวิชา (ติวเตอร์) ทำการสอนให้มีประสิทธิภาพเหมือนเรียนในห้องเรียน (4.66 ± 0.75) และ คาดหวังให้สามารถสอบถามครูผู้สอนกวดวิชาในประเด็นที่ไม่เข้าใจภายหลังการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ได้ (4.50 ± 0.50) คาดหวังจากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ระหว่างและภายหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ในระดับมาก ได้แก่ การคาดหวังให้สถาบันกวดวิชาลดค่าใช้จ่ายในการเรียนลงจากการเรียนที่สถาบันกวดวิชาปกติ (4.17 ± 0.37) คาดหวังจากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ระหว่างและภายหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ในระดับปานกลาง ได้แก่ การคาดหวังให้การเรียนกวดวิชาแบบออนไลน์เป็นไปอย่างต่อเนื่องภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 (3.17 ± 1.22) คาดหวังจากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ระหว่างและภายหลังการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ในระดับน้อย ได้แก่ การคาดหวังให้การเรียนกวดวิชาสามารถเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลาเมื่อเป็นการเรียนแบบออนไลน์ โดยสามารถเรียนได้จากวิดีโอที่มีการบันทึกไว้ก่อนหน้า (1.98 ± 1.11)

ผู้ศึกษาเห็นว่าคะแนนของเรื่องความคาดหวังให้การเรียนกวดวิชาสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาเมื่อเป็นการเรียนแบบออนไลน์ โดยสามารถเรียนได้จากวิดีโอที่มีการบันทึกไว้ก่อนหน้านี้มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์น้อย ผู้ศึกษาจึงสอบถามนักเรียนที่เรียนพิเศษเพิ่มเติมถึงหัวข้อดังกล่าว

“ชอบเรียนสดมากกว่าวิดีโอค่ะ เพราะเวลาเราสงสัย เราถามคำถามได้ทันทีเลย จ่ายเงินแล้วทั้งทีก็อยากให้เข้าใจไปเลยทันทีค่ะ”

ผู้ศึกษาถามนักเรียนท่านถึงคอร์สวิดีโอที่นักเรียนได้ลงไว้

“มีคอร์สวิดีโอด้วยค่ะกับของ (สถาบันแห่งหนึ่ง ผู้ศึกษาขอสงวนชื่อสถาบันกวดวิชาแห่งนี้) ค่ะ อันนั้นสมัครไว้เผื่อค่ะ เพราะว่าเขามีแนะนำทำพอร์ทที่ยื่นรอบ 1 มีแนะนำสัมภาษณ์สำหรับเด็กที่ลงเรียนกับเขาโดยเฉพาะ บางทีก็มีข้อสอบสัมภาษณ์หลุดออกมาเลยแต่ต้องเป็นเด็กของที่นี่เท่านั้นถึงจะได้เข้าไปฟังค่ะก็เลยสมัครไว้เผื่อเอาข้อสอบสัมภาษณ์” (จินดารัตน์ จำปาทิพย์, 2564)

สถาบันกวดวิชาที่นำข้อสอบสัมภาษณ์มาจากไหน

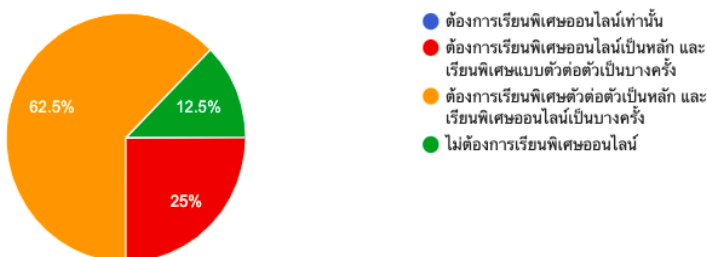
“ของรุ่นพี่ year 12 ตรงค่ะ ตรงเป๊ะเลย เห็นว่า เขาไปถามพี่ปีสามที่เรียนอยู่ที่นี่มหาวิทยาลัยนั้นมาค่ะ แต่ไม่รู้เหมือนกันว่า รุ่นพี่เขารู้ได้อย่างไร”

ผู้สัมภาษณ์จึงถามว่า “มันจริง ๆ แล้ว น้องก็ไม่ได้หวังแค่เรื่องเนื้อหา แต่หวังพวกข้อสอบหลุด หรือว่า พวกการช่วยเหลือจากสถาบันกวดวิชาด้วยใช่ไหมครับ?”

นักเรียนท่านนี้ตอบว่า “ส่วนหนึ่งก็ใช่ค่ะ เพราะเรียนเนื้อหาจริง ๆ ก็มีครูประจำวิชาแยกต่างหากเลยค่ะ แล้วเรียนที่ (ชื่อสถาบันกวดวิชา) ก็ได้รู้จักคนที่อยากเข้าที่เดียวกันเยอะด้วย ก็เหมือนเรามาหาเพื่อนเหมือนกันค่ะ” (ปภัทรีสิริ ชุ่มศรีครินทร์, 2564)

ความต้องการในการเรียนพิเศษออนไลน์ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19

นอกเหนือจากความพึงพอใจและความคาดหวังในการเรียนพิเศษออนไลน์ช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ผู้ศึกษาได้ถามถึงความต้องการในการเรียนพิเศษออนไลน์ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ได้จบลง

ภาพที่ 1 แสดงสัดส่วนความต้องการเรียนพิเศษออนไลน์ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19

จากการสอบถามผู้ปกครองและนักเรียนที่เรียนพิเศษถึงความต้องการเรียนพิเศษออนไลน์ภายหลังการระบาดของโรค COVID-19 ได้จบลง พบว่านักเรียน 62.5% ต้องการเรียนพิเศษตัวต่อตัวเป็นหลักและเรียนพิเศษออนไลน์เป็นบางครั้ง 25% ต้องการเรียนพิเศษออนไลน์เป็นหลักและเรียนพิเศษตัวต่อตัวเป็นบางครั้ง และ 12.5% ไม่ต้องการเรียนพิเศษออนไลน์

อภิปรายผล

ความพึงพอใจของการเรียนพิเศษออนไลน์

นักเรียนที่เรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่เรียนถึงแม้รูปแบบการสอนจะเปลี่ยนไปในระดับมากที่สุด รองลงมาคือผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนกวดวิชาในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดารัตน์ วุฒิมงคลพานิช. ที่กล่าวว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนพิเศษสำหรับนักเรียนระดับมัธยมคือเนื้อหาของคอร์สเรียนและความสามารถของผู้สอนซึ่งจะส่งผลต่อผลลัพธ์ของการเรียนพิเศษ ทำให้ผู้ใช้บริการยังคงจ่ายเงินเพื่อเรียนพิเศษที่สถาบัน หรือ กับติวเตอร์คนดังกล่าว (สุดารัตน์ วุฒิมงคลพานิช, 2559)

ความคาดหวังจากการเรียนพิเศษในรูปแบบออนไลน์

นักเรียนคาดหวังให้ครูผู้สอนกวดวิชาสอนโดยคงประสิทธิภาพให้เหมือนเรียนปกติ ได้ถามครูผู้สอนกวดวิชาในประเด็นที่ไม่เข้าใจภายหลังการเรียน คาดหวังให้สถาบันกวดวิชาลดค่าใช้จ่ายในการเรียนลงจากการเรียนที่สถาบันกวดวิชาปกติ ในงานวิจัยที่มีก่อนหน้าเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนพิเศษ ค่าใช้จ่ายในการเรียนพิเศษไม่เคยเป็นปัจจัยหลักที่ผู้ใช้บริการนำมาเป็นปัจจัยในการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียน แต่เมื่อผู้ศึกษาทำแบบสอบถาม พบว่าผู้ใช้บริการมีความคาดหวังให้โรงเรียนกวดวิชาลดราคา เนื่องจากการเรียนออนไลน์ทำให้นักเรียนไม่ได้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่โรงเรียนสอนพิเศษได้จัดไว้ให้ รวมถึงปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนก็ลดลง หากมีการเรียนพิเศษออนไลน์แต่ต้องจ่ายราคาคอร์สเรียนเท่ากับตอนเรียนตัวต่อตัวทำให้นักเรียนรับรู้ถึงความไม่คุ้มค่า นอกเหนือจากนั้น ค่าใช้จ่ายในการเรียนออนไลน์ยังตกเป็นภาระของนักเรียนและผู้ปกครอง เช่นค่าอุปกรณ์ในการเรียนออนไลน์ โดยที่โรงเรียนสอนพิเศษไม่ได้มีส่วนช่วยในด้านค่าใช้จ่ายส่วนนี้

การเรียนพิเศษเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และการเรียนตัวต่อตัวในโรงเรียนสอนพิเศษ ทำให้มีส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียนที่ต่ำกว่าสถานศึกษาทั่วไป ซึ่ง ในงานวิจัยของ Hojo M. แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้สอนต้องสอนนักเรียนในจำนวนที่เยอะขึ้น ผู้สอนจะใช้เวลาไปกับงานที่กินเวลา เช่น การตรวจงานที่มอบหมายให้นักเรียน การให้คะแนน ทำให้ผู้สอนมีเวลาที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนน้อยลง ในโรงเรียนสอนพิเศษ ผู้สอนพิเศษไม่มีการให้การบ้านหรือการทำคะแนนส่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียน จึงทำให้ผู้สอนสามารถใช้เวลากับนักเรียนได้มากขึ้น ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถามคำถามหรือขอคำแนะนำในการศึกษาต่อ ได้มากขึ้น (Hojo M., 2021)

ในงานวิจัยของ Nugent T. กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนส่งผลอย่างมากต่อประสิทธิภาพและผลลัพธ์ของการเรียนของนักเรียน ผู้สอนนอกจากจะให้ความรู้แล้วยังสามารถให้แรงบันดาลใจกับนักเรียนในการเรียนและให้ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากด้านวิชาการ ซึ่งเป็นจุดเด่นที่ทำให้โรงเรียนสอนพิเศษแตกต่างจากสถานศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานทั่วไป เมื่อการสอนพิเศษถูกผลักดันให้ต้องมาอยู่ในรูปแบบที่เป็นออนไลน์ทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเกิดขึ้นเฉพาะตอนที่มีการเรียนการสอนเท่านั้น ทำให้จุดเด่นข้อนี้ของโรงเรียนสอนพิเศษได้ถูกกลดทอนไป (Nugent, T., 2009)

การเรียนพิเศษในช่วงปกติทำให้เกิด peer to peer motivation ซึ่งมีผลต่อคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ในงานศึกษาของ Emmeline et al. พบว่า Peer support มีประโยชน์ต่อการเรียนของผู้เรียนเนื่องจากการสื่อสารระหว่างเพื่อนที่เรียนด้วยกันมีความไม่เป็นทางการ (Informal) ซึ่งเมื่อนำมาปรับใช้กับการเรียนที่มีภาษาที่เป็นทางการสูง ผู้เรียนสามารถพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นและเข้าใจบทเรียนที่มีความทางการสูงได้ง่ายมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การเรียนพิเศษผ่านระบบออนไลน์ทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่เรียนพิเศษด้วยกันลดลง ซึ่งอาจจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการด้วย (Emmeline B. et al, 2016)

ความต้องการในการเรียนพิเศษออนไลน์ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด

นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนพิเศษแบบตัวต่อตัวเป็นหลักและเรียนผ่านออนไลน์เป็นบางครั้งภายหลังที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID19 ดีขึ้น ซึ่งอาจจะมีผลมาจากปัจจัยที่ได้ถูกกล่าวว่าการเรียนพิเศษผ่านออนไลน์ทำให้ปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนกับผู้เรียนลดลง ซึ่งอาจส่งผลถึงคะแนนสอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meulenbroeks R. ที่กล่าวว่านักเรียนที่ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต้องการความมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมถึงต้องการมี workshop ที่ทำกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ร่วมกับการมีการเรียนออนไลน์บ้าง (Meulenbroeks R., 2020)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

คุณภาพการสอนและตัวผู้สอน และค่าใช้จ่ายในการเรียนส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการเรียนพิเศษออนไลน์ บรรยากาศในการเรียนพิเศษออนไลน์ก็เป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนพิเศษออนไลน์ให้ความสำคัญกับบรรยากาศของการเรียนพิเศษและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ดังนั้นโรงเรียนกวดวิชาและครูสอนพิเศษควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มเวลาการมีปฏิสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์ก่อนชั่วโมงเรียนหรือหลังจากที่ชั่วโมงเรียนเสร็จสิ้นลง อาจจัด mini workshop ให้รวมกลุ่มคนในจำนวนน้อย ๆ ทำกิจกรรมแนะนำ หรือใช้เป็นโอกาสในการถาม-ตอบข้อสงสัยที่มีอยู่ในชั้นเรียน นอกเหนือจากนั้นจากผลการศึกษาก็จะกล่าวว่า นักเรียนที่เรียน

พิเศษส่วนมากยังเลือกที่จะเรียนพิเศษในห้องเรียนมากกว่าการเรียนพิเศษออนไลน์ แต่นักเรียนก็ยังเลือกเรียนผ่านช่องทางออนไลน์ในบางชั่วโมงเรียน สำหรับโรงเรียนสอนพิเศษอาจจะไม่มีความจำเป็นมากนักในการติดตั้งอุปกรณ์การสอนออนไลน์แบบเต็มรูปแบบเพราะนักเรียนไม่ได้ต้องการเรียนพิเศษออนไลน์เป็นหลัก แต่ก็ควรเตรียมพร้อมในด้านอุปกรณ์และการเชื่อมต่อรวมถึงการฝึกฝนให้บุคลากรของโรงเรียนกวตวิชามีความพร้อมในด้านการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อเสริมศักยภาพของโรงเรียนกวตวิชาให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง เนื่องจากการเรียนพิเศษมีค่าใช้จ่ายที่สูงทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนที่เรียนพิเศษมีความคาดหวังต่อผลลัพธ์ของการเรียนพิเศษมากขึ้นตาม

เอกสารอ้างอิง

- จินดารัตน์ จำปาทิพย์. (8 กันยายน 2564). การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล. (ปณณรุจน์ ดิศพงษ์สันต์, ผู้สัมภาษณ์)
- จิรา ขาวพิเศษ. (2557). ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลให้เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกโรงเรียน กวตวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดชลบุรี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 8(17), 55-71.
- ปภัทรสิริ ชุ่มศรีรินทร์. (19 กันยายน 2564). บทสัมภาษณ์ส่วนตัว. (ปณณรุจน์ ดิศพงษ์สันต์, ผู้สัมภาษณ์)
- พรหมสร เดชากวินกุล. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนโรงเรียนกวตวิชาของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริชัย ดีเลิศ และคณะ. (ม.ป.ป.). การศึกษาพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจซื้อเครื่องแต่งกายที่มีผลต่อกลุ่มดิจิทัลเนทีฟผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในเขตประเวศน์ กรุงเทพมหานคร. ใน การประชุมวิชาการด้านการจัดการระดับชาติ วิทยาลัยฉวีจริยทางการจัดการ ครั้งที่ 4. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- สุดารัตน์ วุฒิมงคลพานิช. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนพิเศษจากสถาบันกวตวิชา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Cochran W. G. (1963). Sampling Technique. 2nd Edition. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Dziuban C. et al. (2015). Student Satisfaction with Online Learning: Is it a Psychological Contract. Journal of Asynchronous Learning Network, 19(2), 1-15.

- Emmeline B. et al. (2016). The Value of Peer Learning for First-year Postgraduate University Students' Social and Academic Integration. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 228(2016), 229-304.
- Hojo M. (2021). Association between student-teacher ratio and teachers' working hours and workload stress: evidence from a nationwide survey in Japan. *BMC public health*, 21(1), 1-8.
- Meulenbroeks R. (2020). Suddenly fully online: A case study of a blended university course moving online during the Covid-19 pandemic. *Heliyon*, 6(12), 1-7.
- Nugent, T. (2009). The Impact of Teacher-student Interaction On Student Motivation And Achievement. *Electronic Theses and Dissertations*, 1(2009), 1-141.